

Echtscheiding en hertrouwen

Inleiding

De slang nu was listiger dan alle dieren van het veld die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de mens: Is het waar dat God gezegd heeft: Gij moogt niet echtscheiden? En de mens zei tegen de slang: wij mogen een partner van het andere geslacht nemen tot onze huwelijkspartner, maar God heeft daarbij gezegd: “die twee zullen tot één vlees zijn ... wat Ik dan samengevoegd heb, scheid de mens niet”, (vgl. Mt 19:5-6) en: “Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen Gods Koninkrijk niet zullen beërven? (vgl. 1Ko 6:9-11).

Toen zei de slang tegen de mens: Gij zult zeker wel Gods Koninkrijk beërven. Gods Woord is namelijk moeilijk te begrijpen; niet alle omstandigheden zijn dezelfde; het leven is complex. Als u daarom beslist om wegens goede redenen van uw partner te scheiden, zullen uw ogen geopend worden, en u zal als God wezen, kennende goed en kwaad. En de mens zag dat het leven buiten zijn huwelijksband aantrekkelijk en begerenswaard was, en hij overtrad het gebod Gods en meende zo verstandiger te worden. (vgl. Gn 3:1-6).

Maar God zei nadien: Ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is” (2Ko 11:3). En toen de mens daar niet mee akkoord ging zei God: “U bent uit de vader, de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en is in de waarheid niet staande gebleven, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij uit wat van hemzelf is; want hij is een leugenaar en de vader van de leugen” (Jh 8:44).

Door niet bij de eenvoudig te begrijpen geboden van onze Meester te blijven, en liever te luisteren naar de listige stem van de duivel, en de vleselijke verlangens van de natuurlijke mens in ons, en het aantrekkelijke wat een of ander mens in *zijn* boek heeft geschreven - predikant, dominee, pastor, doctor, of wie dan ook - bekennen wij *wie* onze meester is. Wij volgen dan niet de wijsheid die van boven komt, maar die welke aards, natuurlijk, duivels is (Jk 3:15). *Citaat van Marc Verhoeven uit De zonde van Echtscheiding.*

Daarom terug naar de ordeningen die God ons gegeven heeft, zodat wij ons leven weer in gaan richten naar dat wat God ons in Zijn Woord geboden heeft. Hoe kan God anders ons nog tot een zegen zijn? Wat dit betreft zijn wij, de kerk en de gelovigen enorm afgedwaald en hebben we ons heil gezocht in het isolement of in de wereldgelijkvormigheid.

Als er echter op één terrein sprake is van normvervaging en verwarring dan is dat wel op het gebied van de seksualiteit. Ontucht en overspel zijn normaal geworden en zeker onder de jongeren, maar ook onder ouderen doet bijna iedereen mee aan een houding van min of meer vrije seks. Is het gek dat de porno-industrie miljoenen verslindt. Dat het aantal echtscheidingen naar de 35% gaat. Niemand vraagt zich nog af wat God bedoeld heeft met het huwelijk en het begrip seksualiteit. Men beschouwt de Bijbelse uitgangspunten als achterhaald, ouderwets of belachelijk. Men komt met allerlei uitvluchten en drogredenen om zich toch maar vooral niet te conformeren aan dat wat God in Zijn Woord gesteld heeft.

De mens als opstandig wezen tegen God en vazal van de duivel kan alleen maar onheil en verwarring geven, daarom laten we eens kijken naar dat wat God ons in Zijn Woord en in Zijn schepping gegeven heeft.

Verbond en Huwelijk.

Gen. 2:22 *En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. 23 Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van*

mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. 24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. 25 En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

Zo is God begonnen om een vrouw aan een man te verbinden, waarbij zij tot één vlees zullen zijn. In Mt. 19:6 zegt de Here Jezus in zijn gesprek met de farizeeën hierover, dat zij niet meer twee, maar één vlees zijn. Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden. Duidelijk toch, punt uit zou je zeggen, maar de Heere heeft meer over het huwelijk gezegd en Zelf een voorbeeld gegeven in Zijn relatie met het volk Israël, maar het uitgangspunt is duidelijk; Wat God samengevoegd heeft scheidde de mens niet. Dat is van origine de bedoeling en Paulus zegt hierover in Ef. 5: 32 dat *dit geheimenis groot is en ziet op Christus en Zijn gemeente*. Ook dat kan en zal nooit gescheiden worden.

Als we nu verder de Bijbel ingaan kunnen we ons eens af gaan vragen, hoe ging dat trouwen dan in die tijd? Huwelijksformulieren, ambtenaren van de burgerlijke stand en kerkelijke inzegeningen kende men niet. Hoe ging dat dan in zijn werk en wanneer was een huwelijk bezegeld?

Gen. 24:67 Toen bracht Izak haar in de tent van zijn moeder Sara. En hij nam Rebekka en zij werd hem tot vrouw en hij had haar lief. Zo vond Izak troost na de dood van zijn moeder.

Gen. 25:1 Abraham nam weer een vrouw, van wie de naam Ketura was.

Gen. 25:20 Izak was veertig jaar oud, toen hij Rebekka, de dochter van Bethuel, de Syriër, uit Paddan-Aram, en de zuster van Laban, de Syriër, voor zich tot vrouw nam.

Gen. 26:34 Toen Ezau veertig jaar oud was, nam hij Judith, de dochter van Beëri, de Hethiet, en Basmath, de dochter van Elon, de Hethiet, tot vrouw.

In andere vertalingen lezen we voor het woordje nam, bekende haar, of had gemeenschap met haar en dit betekent de intiemste gemeenschap die een man en een vrouw hadden. Met andere woorden door de seksuele gemeenschap werd het huwelijk gesloten en was men aan elkaar verbonden. Geen huwelijksakte, maar de geslachtsdaad verbond hen in de echt. Later zijn er rond deze daad allerlei ceremonieën ontstaan en hebben wij de rechtsgeldigheid van een huwelijk geïnstitutionaliseerd, maar zo is het in het begin niet geweest.

In sommige culturen gaan na de huwelijksceremonie de bruid en de bruidegom weg en is na de geslachtsdaad het bebloede laken nog steeds het bewijsstuk dat het huwelijk echt gesloten is. Met andere woorden door het bloed is het huwelijksverbond verzegeld. Was er geen bloed dan was de bruid geen maagd en had zij reeds een ander toebehoort waardoor zij schande over zichzelf en haar familie bracht en was het huwelijk niet rechtsgeldig.

We zien hier dat de Heere iets wonderlijks in de schepping gelegd heeft namelijk dat een huwelijk door het bloed van de vrouw bezegeld wordt. Het huwelijk is dan ook meer dan een huwelijk. Het is namelijk een verbond en een verbond kan in principe niet opgezegd worden. We spreken dan ook over een huwelijksverbond. In vroegere tijden werd een verbond bezegelt met bloed. Waarom?

Lev. 17:14 Want het bloed is het leven van alle vlees. Hun bloed staat voor hun leven. Daarom heb Ik tegen de Israëlieten gezegd: U mag geen bloed eten van wat voor vlees dan ook, want het bloed is het leven van alle vlees. Wie dat eet, moet uitgeroeid worden.

De vrouw geeft als het ware door het bloed haar leven aan de man en de man geeft als het ware zijn leven, het zaad wat uit hem voortkomt, aan de vrouw, waardoor er nieuw leven ontstaat. (Vgl. Christus en de gemeente) Dit betekent dat zij ophouden te bestaan als individuen en de één zijn leven aan de ander geeft en in dienst van de ander stelt. Man en vrouw behoren dan ook toegewijd te zijn elkaar zoals Paulus zegt in 1 Cor. 7:3 dat zij bereidwillig zijn naar elkaar, niet gedwongen maar uit eigen vrije wil bereid om voor elkaar te leven en elkaar daarin tegemoet te komen. Men geeft het eigen leven op en men leeft voor de ander overeenkomstig dat wat de Heere ook gedaan heeft. Uit die echtvereniging komt als vrucht nieuw leven voort in de zin van nageslacht.

Een verbond betekent dan ook dat je bij elkaar hoort. Het wil zeggen, dat je woord houdt ook al kost het je je leven. In het oude testament was dit begrip heel bekend en het wilde zeggen dat als je eenmaal een verbond gesloten had er geen weg terug meer was. Het verbond van God met Abraham is hier een voorbeeld van, ook het verbond wat de Here God met koning David sloot, want beide verbonden gelden nog steeds. En kijk eens naar de Here Jezus die het Nieuwe Verbond met Zijn eigen bloed bezegelde. Eeuwigdurende verbonden door God Zelf ingesteld. Zo is ook het huwelijksverbond een door God ingestelde ordening zolang deze oude schepping bestaat.

Hoevelen hebben vandaag de dag nog besef van dit begrip en hoevelen voelen zich nog gebonden aan het feit dat de eerste seksuele gemeenschap van de vrouw een huwelijksverbond inhoudt. Het gaat er dan niet meer om, of we getrouwd zijn, samenwonen, of een geregistreerd partnerschap hebben, maar aan wie we trouw zijn gebleven. We trouwen dan wel vaak niet meer, maar zijn we nog wel trouw aan onze eerste partner toen we nog als zogenaamde vrijen, maar wat rondvrijdde. In Gods ogen is elke volgende relatie overspel en ik denk dat het merendeel van de wereld in overspel leeft. Hoe kan God daar nu nog een zegen overgeven als we ons totaal niet conformeren aan Zijn normen en maar raak leven op dit gebied. Verklaart dit niet veel huwelijksongeluk? Is er nog een drievoudig snoer?

Ook al lijkt het allemaal aan de buitenkant even netjes, maar de Here God is alomtegenwoordig en Getuige van elke daad die wij wel of niet plegen.

Mal.2:14 Dan zegt u: Waarom? Omdat de HEERE Getuige is tussen u en de vrouw van uw jeugd, tegen wie ú trouweloos handelt, terwijl zij toch uw metgezellin en de vrouw van uw verbond is.

Ps. 90:8 U stelt onze ongerechtigheden voor Uw ogen, onze verborgen zonden in het licht van Uw aangezicht.

Pred.12:14 God zal namelijk elke daad in het gericht brengen, met alles wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad.

Toch mag er ook een woord van hoop zijn, want onze God is een genadig God, want er is altijd een weg terug. Zowel voor de gelovige als de ongelovige En dat is de weg van inkeer en berouw. De feiten kunnen helaas niet teruggedraaid worden, maar een mens kan wel vergeving voor zijn zonden ontvangen door ze te belijden en zijn levenswandel oprecht te veranderen.

Echter voor een gelovige ligt het iets anders, want een gelovige kan zich niet op onkunde beroepen. Als we David als voorbeeld nemen in zijn overspel met Bathseba dan zien we dat hij oprecht schuld belijdt. Ook boet hij voor zijn schuld, maar de vrede is wel in zijn verdere leven van zijn huis weggenomen. 2 Sam. 12 : 10. Zo komt David tot inkeer en kwam er herstel in zijn relatie met de God van Israël. Een kind van de Heere zondigt niet goedkoop, maar oprecht berouw zal zijn relatie met de Heere herstellen. Al kan hij de feiten niet meer ongedaan maken en zal hij de gevolgen van zijn daad (daden) ook dragen.

Redenen tot echtscheiding

Hoe mensen over echtscheiding denken is eigenlijk totaal onbelangrijk, want de vraag is eigenlijk hoe God erover denkt. En daarover behoeven we niet in het ongewisse te verkeren. In Mal. 2:16 staat in duidelijke taal: *‘Want Ik haat de echtscheiding, zegt de Here, de God van Israël’.*

Overspel

Mal. 2:16 Want de HEERE, de God van Israël, zegt dat Hij het wegsturen van de eigen vrouw haat, hoewel men het geweld bedekt met zijn gewaad, zegt de HEERE van de legermachten. Wees dus op uw hoede met uw geest en handel niet trouweloos.

Lk. 16:18 ; Ieder die zijn vrouw verstoort en met een andere trouwt, pleegt overspel en ieder die met een vrouw trouwt die door haar man verstoten is, pleegt ook overspel.

Dat laat weinig ruimte over om te scheiden zou je zo zeggen. Echter de geschiedenis van God met Israël laat zien dat het onder bepaalde voorwaarden toegestaan is te scheiden, want God Zelf zag

zijn relatie met Israël als een huwelijk.

Jer.3:14 *Keer terug, afkerige kinderen, spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd.*

Jer. 31:32 *niet zoals het verbond dat Ik met hun vaderen gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden. Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE.*

Toch is dat verbond verbroken en wel door het nalopen van andere goden.

Ez. 16:17 *U nam uw sieraden van Mijn goud en van Mijn zilver dat Ik u gegeven had, en maakte voor uzelf mannenbeelden en daarmee bedreef u hoererij.*

Israël, het 10-stammenrijk bedreef overspel en volhardde hierin.

Jer. 3:7 *Ik zei, nadat zij al deze dingen gedaan had: Keer terug naar Mij, maar zij keerde niet terug. Dat zag haar trouweloze zuster Juda. 8 Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, dat Juda, haar trouweloze zuster, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.*

We zien hier dat door het volharden in overspel en het weigeren om tot inkeer te komen de Heere God het huwelijk met het 10-stammenrijk ontbindt en haar een echtscheidingsbrief geeft.

Dit komt overeen met DT 24:1

Wanneer een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het gebeurt dat zij geen genade meer vindt in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt,² en als zij dan uit zijn huis vertrekt, weggaat en de vrouw van een andere man wordt, ³ en die laatste man ook een afkeer van haar krijgt, haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, of als die laatste man, die haar voor zichzelf tot vrouw genomen heeft, sterft, ⁴ dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is; want dat is voor het aangezicht van de HEERE een gruwel.

De vraag is nu wat is dat schandelijke dan? Daarvoor moeten we naar het Nieuwe Testament.

Mt.5: 32 *Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.*

Mt. 19:9 *Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.*

De Bijbel spreekt zichzelf niet tegen en het schandelijke in deze 2 bijbel gedeelten is dat er door een van de partijen overspel gepleegd wordt en hierin volhardt. De man of de vrouw is dan bij ontbinding verplicht een scheidbrief te geven en dan kan de overspelige ook niet meer hertrouwen. Toch is dit een regel die door de Heere Jezus genoemd wordt vanwege de hardheid van uw hart. Bij overspel is degene, wiens partner overspel heeft gepleegd, niet verplicht om te scheiden. De Here Jezus en ook Paulus dringen aan op verzoening, vergeving en herstel (vgl. I Kor.7:10-11) als de overspelige man of vrouw berouw toont. De Bijbel zal nooit echtscheiding stimuleren, veeleer ontraden, hoewel overspel een legitieme reden voor echtscheiding is.

Wat we hier ook zien is dat de verlatene geen overspel pleegt als hij hertrouwt. Onder deze voorwaarde is het dus mogelijk te hertrouwen, omdat de ander de verbondstrouw gebroken heeft.

De Here God heeft het 10-stammenrijk een echtscheidingsbrief gegeven, maar hoe is het met het 2-stammenrijk Juda en Benjamin gegaan?

Jer. 3:10 *Zelfs in dit alles heeft haar trouweloze zuster Juda zich niet tot Mij bekeerd met heel haar hart, maar slechts in schijn, spreekt de HEERE.*

Juda vindt nog genade in de ogen van de Here, maar zij bekeerd zich in schijn, valselijk zegt de Statenvertaling. Vandaar ook de ballingschap, maar het huwelijk wordt niet door middel van een scheidbrief ontbonden. Is dat huwelijk dan eigenlijk wel ontbonden?

De dood

Jes.54, 4 *Wees niet bevreesd, want u zult niet beschaamd worden; word niet rood van schaamte, want u zult niet te schande worden. Ja, u zult de schande van uw jeugd vergeten, en niet meer denken aan de smaad van uw weduwschap.*

5 *Want uw Maker is uw Man, HEERE van de legermachten is Zijn Naam, en uw Verlosser is de Heilige van Israël, de God van heel de aarde zal Hij genoemd worden.*

6 *Want als een verlaten vrouw, een bedroefde van geest, roept de HEERE u, de vrouw van de jeugd, die afgewezen was, zegt uw God.*

Aan het einde van vers 4 noemt de Heere God Juda een weduwe. De vraag die dan bovenkomt is hoe is dat dan gebeurd? Toen Christus aan het kruis stierf hield de bedeling van de Wet op. Het oude verbond verviel en Israël was vrij van de Wet. Een andere Man, de opgestane Heer zal haar hertrouwen.

De schande van uw jeugd zal niet herdacht worden, dat is de ontrouw en het gevolg daarvan, nl. de ballingschap en de diaspora met al het daarbij behorende leed wat de Joden in het verleden doorstaan hebben. Die ontrouw en dat leed zal tenietgedaan worden.

Ook wordt de smaad van uw weduwschap opgeheven, want het huidige jodendom is feitelijk weduwe door de dood van haar Man, waardoor het huwelijk van het oude verbond beëindigd is.

Ook Israël wordt een nieuwe schepping bij de wederkomst van de Heere. Uw maker is uw Man, de opgestane en wederkomende Heere.

We vinden hier dus een 2e reden waardoor een huwelijk ontbonden is en dat is wat Paulus dan ook zegt in Rom. 7:2 ;

Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet die haar aan de man bond.

3 *Daarom dan, als zij de vrouw van een andere man wordt terwijl haar man leeft, zal zij een overspelige genoemd worden. Als haar man echter gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspelige is als zij de vrouw van een andere man wordt.*

Als iemand komt te overlijden, dan wordt hij uitgeschreven uit het bevolkingsregister, want hij bestaat dan niet meer en alle verbonden en overeenkomsten met die persoon zijn opgeheven. Zo ook voor het huwelijk. De man of vrouw is vrij om weer te hertrouwen, aangezien het 1e huwelijk niet meer bestaat, omdat er geen partner meer is.

Echter volgens Paulus mag zij alleen hertrouwen met een gelovige partner. Al vindt hij het verstandiger om ongetrouwd te blijven.

1 Cor. 7:39 *Een vrouw is door de wet gebonden, zolang haar man leeft. Als haar man echter ontslagen is, is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, maar alleen in de Heere. 40 Maar zij is gelukkiger, als zij zo blijft, naar mijn mening. En ik denk ook dat ik de Geest van God heb.*

Ongeloof

1 Cor. 7: 12 *Maar tegen de anderen zeg ik, niet de Heere: Als een broeder een ongelovige vrouw heeft en zij ermee instemt bij hem te wonen, moet hij haar niet verlaten.*

13 En als een vrouw een ongelovige man heeft en deze stemt ermee in bij haar te wonen, moet zij hem niet verlaten.

14 Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.

15 Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden. God heeft ons echter tot vrede geroepen.

In dit Bijbelgedeelte spreekt Paulus over de echtscheiding tussen een gelovige en een niet-gelovige. In II Kor.6:14-15 zegt Paulus dat een gelovige geen ongelijk span mag vormen met een niet-gelovige, maar wat nu als een van beide partners tot geloof komt en de ander niet? Mag de gelovige dan scheiden, omdat hij/zij een ongelijk span vormt met een niet-gelovige. Nee, zegt Paulus, de gelovige mag niet scheiden als de ongelovige getrouwd wil blijven. Het wordt wat anders als de ongelovige scheiden wil, want dan is de ander niet gebonden en kan hij/zij erin toestemmen te scheiden. Het gaat hierbij dan om haat tegen het geloof waardoor er binnen de relatie voortdurende en heftige conflicten ontstaan, waardoor het huwelijk ontwricht is. De gelovige kan dan akkoord gaan met een scheiding, waardoor zij beiden niet meer dienstbaar aan elkaar gebonden zijn. Sommigen menen hieruit ook op te kunnen maken dat de verlatene dan weer kan hertrouwen. Dienstbaar zijn, of zoals andere vertalingen zeggen gebonden zijn ziet op de vorm van het gebonden zijn aan de ander, eigenlijk als een soort slaaf, een soort van lijfeigene. Die rechten worden ontbonden en dan lijkt mij het advies van Paulus zoals vermeldt in 1 Kor. 7:10-11 meer gelden en is deze vertaling geen legitieme reden om te kunnen hertrouwen.

1 Kor.7:10 Maar de gehuwden beveel ik-niet ik, maar de Heere-dat een vrouw niet zal scheiden van haar man, 11 en als zij toch gaat scheiden, moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen en dat een man zijn vrouw niet zal verlaten.

24 Laat ieder voor het aangezicht van God blijven, broeders, in de staat waarin hij geroepen is.

Hierin zien wij ook weer het advies niet te hertrouwen, omwille van het geloof, want als reden geeft Paulus op;

1 Kor 7:32 En ik wil dat u zonder zorgen bent. De ongehuwde draagt zorg voor de dingen van de Heere, hoe hij de Heere zal behagen. 33 Wie echter gehuwd is, draagt zorg voor de dingen van de wereld, hoe hij zijn vrouw zal behagen. 34 Er is onderscheid tussen de gehuwde vrouw en het meisje dat nog maagd is. De ongehuwde draagt zorg voor de dingen van de Heere om zowel naar lichaam als naar geest heilig te zijn. Zij echter die gehuwd is, draagt zorg voor de dingen van de wereld, hoe zij haar man zal behagen.

Met andere woorden de ongehuwde heeft alle tijd om zich aan de dingen van de Here te wijden, terwijl de gehuwde bezig is met de dingen van het huwelijk. Paulus laat de hemelse zaken duidelijk prevaleren boven de aardse zaken, maar hij geeft de gelovigen ook een zekere ruimte om te (her)trouwen ter voorkoming van oneigenlijke begeertes.

1 Kor. 7:9 Maar als zij zich niet kunnen beheersen, laten zij dan trouwen, want het is beter te trouwen dan van begeerte te branden.

Velen zien hier alleen de seksuele begeerte in, maar betekent dit ook niet de begeerte naar geborgenheid, zorg, gezelligheid, het niet alleen kunnen zijn. Laat daarom eenieder in zijn eigen hart ten volle overtuigd zijn op welke wijze hij/zij de Heere het best kan dienen.

Kwaadwillige verlating

Ex.21:10 Als hij voor zichzelf nog een andere vrouw neemt, mag hij haar niet tekortdoen wat

betreft voedsel, kleding en huwelijksgemeenschap. 11 Als hij deze drie dingen niet voor haar doet, mag zij vertrekken, voor niets, zonder los geld.

In deze teksten gaat het over een meester die een slavin heeft en daarnaast nog een andere vrouw neemt. Dan mag hij zijn 1e vrouw niet verwaarlozen, want de huwelijksbeloften bij de huwelijksceremonie waren dat hij voor haar zou zorgen. Doet hij dit niet, verzaakt hij haar voor wat betreft voedsel, kleding en huwelijksgemeenschap dan is dit een teken van ontrouw en was dit een reden om hem te verlaten. Overigens dit is geen tekst waarin staat dat polygamie geoorloofd is, polygamie is nooit naar de wil van God geweest. Vanaf het begin is het bepaald dat het huwelijk geldt voor één man en één vrouw (Gen.2:24). Jezus onderstreept duidelijk monogamie (Mt.19:4-5). Ook Paulus bepaalt dat oudsten en diakenen mannen van één vrouw moeten zijn (I Tim.3:2, 12).

Maar deze tekst uit Leviticus komt overeen met wat Paulus zegt in 1 Cor. 7:3

Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid betonen en evenzo ook de vrouw aan haar man.

Paulus geeft hier aan dat de echtelieden elkaar behoren te behagen, dat zij het elkaar naar de zin moeten maken met als doel elkaar op te bouwen, ten goede (vgl. Rom.15:2). Het begrip 'behagen' ligt heel dicht tegen het Bijbelse 'dienen' aan. De echtelieden behagen elkaar als zij de echtelijke verplichtingen van voeding, kleding en echtelijke gemeenschap nakomen. Deze drie zaken zijn ten diepste uitingen van liefde en trouw van beide echtelieden. Wordt dit verzaakt dan zou dat een reden tot echtscheiding kunnen zijn.

Mijns inziens kan dit ook een reden zijn om lichtzinnig met dit begrip om te gaan, want ik kom dan terug op het begrip "schandelijk" zoals genoemd in Dt. 24:1. In de tijd van Jezus was er een Rabbijnse stroming "Hillel" die dit begrip al van toepassing verklaarde als bij wijze van spreken de vrouw de aardappelen liet aanbranden. De school van "Shammai" stond alleen echtscheiding van de man toe bij huwelijksontrouw. Jezus volgde daarin de mening van de laatste school. Ik zie deze toepassing van kwaadwilligheid dan ook alleen van toepassing bij ernstige verwaarlozing of mishandeling, of levensgevaar.

Seksuele immoraliteit, ontucht, pedofilie, incest, bestialiteit, homoseksualiteit laat ik hier buiten beschouwing want dit valt onder overspel en hoererij, wat de Here een gruwel is.

Als de verwaarloosde partner ervoor kiest om niet te scheiden in zijn of haar streven naar herstel is dat zijn of haar goed recht. Als echter de partner voortdurend de echtelijke verplichting van Ex.21 niet nakomt, dan is er sprake van "hardheid des harten" en een ernstige ontwrichting van het huwelijk. Tegenwoordig zouden wij zeggen emotionele, fysieke, seksuele en materiële verwaarlozing en mishandeling van zowel partner als kinderen. Hier zou een mogelijke legitieme grond voor echtscheiding kunnen liggen omdat de eenheid, het zijn tot één vlees structureel ontwricht is, zeker als de tegenpartij hardheid des harten toont.

Conclusie

Het huwelijk, oftewel de wederzijdse trouwbelofte is dus in principe een verbond door God ingesteld tussen een man en een vrouw, waarbij de geslachtsdaad het verbond hier op aarde bezegelt en waarvan God de Getuige is. Deze trouwbelofte wordt openbaar gemaakt, zodat de samenleving weet dat deze mensen voor elkaar bestemd zijn en men vraagt over deze belofte een zegen aan de Heere. Hierbij komt eventueel de kerk of de gemeente in het vizier, maar de kerk sluit dit verbond niet. De kerk trouwt niet, want het is een verantwoordelijkheid en aangelegenheid tussen 2 mensen. Hooguit is zij intermediair tussen God en de belofte van deze 2 mensen en middel in de openbaarmaking van dit voornemen. De burgerlijke stand formaliseert dit voornemen en de kerk/gemeente vraagt in de gemeenschap van gelovigen een zegen over dit voornemen. Ik denk dat het a.s. echtpaar zelf een zegen zou kunnen vragen over hun voornemen wel of niet in kerkverband zonder de kerk/gemeente hiervoor nodig te hebben. In verband met het openbaar maken van hun

voornemen denk ik dat familie en vrienden hierbij wel betrokken dienen te zijn.

Dit verbond kan tijdens het leven in principe ook niet verbroken worden. Man en vrouw zijn daardoor voor de rest van hun leven aan elkaar verbonden. Zijn zij ontrouw aan elkaar en gaan zij een relatie met een ander aan dan is dit een legitieme wijze om het huwelijk te ontbinden. De verlaten partner is dan niet meer gebonden en kan eventueel hertrouwen. Echter het advies is om dit niet te doen. De ontrouwe echtgenoot pleegt echter overspel door het aangaan van een nieuwe relatie en leeft dus in zonde.

Het huwelijk is ook ontbonden als een van beide partners komt te overlijden. De achtergebleven partner is dan vrij om te hertrouwen, alhoewel de Bijbel dat niet adviseert. (1 Kor.7:32)

De 3e mogelijkheid die tijdens het huwelijk kan ontstaan is dat wanneer een van beide partners tot geloof komt en de niet-gelovige hierdoor wenst te scheiden. De gelovige is dan vrij om met deze scheiding in te stemmen en is dan ook niet meer dienstbaar aan de ongelovige die het huwelijk op zijn verzoek ontbonden heeft. De meningen over het hertrouwen lopen hierover uiteen. Van een volmondig ja tot een volmondig nee. Mijns inziens is de ander dan niet geroepen om weer te hertrouwen en Paulus adviseert dan ook om ongetrouwd te blijven.

De laatste mogelijke reden kan kwaadwillige bereidheid zijn, waarbij een partner een zodanige kwaadwillige rol in het huwelijk speelt dat het huwelijk hierdoor structureel ontwricht is en een gevaar voor de andere partner en eventuele kinderen is geworden. Het mogelijke duidelijk zijn dat hier van hertrouwen geen sprake is.

In alle andere gevallen geldt :

Mt. 19:9 *Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.*

Mk. 10: 11 *En Hij zei tegen hen: Wie zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel tegen haar. 12 En als een vrouw haar man verstoot en met een andere trouwt, pleegt zij ook overspel.*

Lk. 16:18 *Ieder die zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel en ieder die met een vrouw trouwt die door haar man verstoten is, pleegt ook overspel.*

Mt.5:32 *Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij overspel pleegt (als zij een ander trouwt); en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel. (dus ook de partner wordt dan aan overspel blootgesteld)*

In het kort gezegd; Elke vorm van ontbinden van het huwelijk anders dan door overspel , pleegt overspel en kan niet hertrouwen.

Slotwoord

Het huwelijk is een door God ingestelde ordening op welke wijze man en vrouw met elkaar behoren samen te leven. Deze instelling staat vandaag de dag sterk onder druk vanwege humanistische invloeden, waarbij de mens zelf uitmaakt wat goed of wat slecht is. Laten we dan ook niet te lichtvaardig denken over het leed wat zich in gezinssituatie afspeelt en het leed wat mensen elkaar en de eventuele betrokken kinderen aandoen door te gaan scheiden. Toch haat God de echtscheidingen en kunnen we daarin geen zegeningen ontvangen. Echter alleen de liefde van Christus kan ons hierbij oplossingen geven. Maar in hoeverre zoeken we daarin nog een oplossing en in hoeverre willen wij ons in deze tijd nog conformeren aan een door God ingestelde ordening in deze gesecculariseerde samenleving waarin we leven?

Seksualiteit is een door God gegeven privilege en gelegaliseerd binnen het huwelijk. Het huwelijk is daarmee een afspiegeling van de verhouding die de gemeente van Christus heeft met haar hoofd, de opgestane Jezus Christus.

De wereld wil zich daar niet aan conformeren en heeft de vrije seksuele moraal ingevoerd als iets dat bij het natuurlijke leven hoort. Zolang het een ander geen schade toedient is alles geoorloofd. Een met recht humanistisch standpunt en misschien vandaar ook de ontaarding in de samenleving. De Here Jezus zegt in Matt 24:12 dat door de toename van de wetteloosheid, de liefde van velen zal verkillen. Het egocentrisme staat centraal en trouw en respect zijn abstracte begrippen geworden en gelden in vele gevallen alleen zolang het iemand uitkomt en men er voordeel aan heeft. Toch zijn dat de basisprincipes voor ons mensen om enige geborgenheid in deze samenleving te vinden. De normen en waarden in de maatschappij kunnen dan veranderen, maar God verandert niet. Ook niet datgene wat Hij in Zijn Woord gezegd heeft. Dat zijn universele waarden die ook vandaag de dag de mens tot zegen zijn. Houdt een mens zich niet aan deze normen, met andere woorden wil de mens zich niet onderwerpen aan datgene wat God zegt, dan wacht hem een oordeel en geen zegen. Het loon is verwarring en desintegratie. Iets wat we steeds meer zien in onze samenleving. Men weet niet meer waarin we moeten geloven en waar we ons voor moeten inzetten. Systemen vallen uit elkaar en de samenleving wordt steeds ondoorzichtiger. Het enige wat dan nog overblijft is egocentrisme, materialisme en hedonisme. Voorbeelden te over.

Gelovigen dienen dan ook voorzichtig te zijn met ons oordeel over de levenswijze van anderen. In het verleden is daar al veel kwaad door ontstaan door mensen in een keurslijf te dwingen waarbij vooral de hele seksuele moraal in een puriteins denken geplaatst werd. Natuurlijk spelen onze menselijke verlangens en onze begeertes hierin een rol en geeft dat wij mensen ook hierin falen en zondigen, maar er is altijd een weg terug. Als individu, maar ook als samenleving. Wie zonder zonde is werpe ook hierbij de eerste steen en ik weet dat er mensen zijn, een gelukkige minderheid die hun leven ook naar deze normen inrichten.

Onze opdracht is om te getuigen in woorden en/of daden en daardoor mensen tot geloof te brengen waardoor ze wedergeboren worden, gereinigd van hun zonden worden en alles nieuw gaat worden, waardoor zij hun leven anders in gaan richten.

Het grote probleem is dat de "Christenheid" vandaag de dag totaal verdeeld is in allerlei denkbepelden en dwaalleringen, ook over trouwen en echtscheiding. Men durft geen standpunt meer naar buiten te brengen of het wordt door de ander ontkrachtigd. Dat de wereld zich niet wil buigen naar Gods norm is te verwachten, maar dat "gelovigen" onder elkaar, elkaar te kijk zetten brengt Christus naar beneden. Van binnen uit wordt de kerk uitgehold en is tot op het bot verdeeld. Het woord van een Bijbelvaste/getrouwe getuige is als één van een roepende in de woestijn in de huidige samenleving. Of men schaamt zich voor dit standpunt, of men wil zich er niet aan conformeren. Zo zijn er vandaag de dag legio naamchristenen die maken dat de gemeente geen woord meer naar buiten kan of wil brengen. Doet men dit wel dan wordt men voor gek aangezien en uitgemaakt voor een fundamentalistische discriminerende christen.

Laten wij daarom ook niet luchthartig doen over trouwen en echtscheiding. Het is een serieuze zaak die het fundament van de samenleving raakt. Willen wij mee doen in de vrije seksuele moraal van deze tijd, of heeft het Woord van God ook ons daarin nog iets te zeggen?

DJ/10-10-2013